

henvise denne Sag til den højtærede Ministers Overvejelse, for man kan vist vanskelig sige, at Hensigten er, at Søofficererne skulle lære at sejle, thi dette at sejle i 4 Aar mellem Korsør og Kiel synes ikke at være nødvendigt for at lære denne Route at kende eller for i det hele taget at lære at føre et Skib. Jeg vil derfor haabe, at vi kunne komme bort fra dette Forhold. Det vil ogsaa være ganske stemmende med den Bevægelse, der er fremme for, at Statens Embedsmænd ikke skulle have saa mange Bierhverv, som de nu for Tiden sidde inde med.

Vi have dernæst stillet et Forslag angaaende Snekastningen for Statsbanerne og foreslaaet, at dette Arbejde skal udføres efter Stedets tariffmæssige Betaling, dog ikke under 35 Øre Timen. Vi have mange Gange set, at naar der paa Grund af Sne kommer Togstandsning, og Sneen skal ryddes bort fra Banen, er gerne det første, der hænder, at man faar Arbejdsnedlæggelse, idet man, naar Arbejdsfolkene komme sammen og skulle til at udføre dette Arbejde, byder dem en meget ringe Betaling, ringere end den, de ere vant til at faa for lignende Arbejder. Saa nægte disse Mænd at udføre Arbejdet for den tilbudte Pris, og derved gaar der en Dag eller maaske længere Tid, inden man faar taget fat paa det vigtige Arbejde at rydde Banen. Der var saaledes en Togstandsning for et Par Aar siden paa Skanderborg—Silkeborg-Banen, hvorved Silkeborg var afskaaren fra Jernbaneforbindelse med Omverdenen i temmelig lang Tid. En saadan Togstandsning er i høj Grad uheldig ikke alene for de Byer, den rammer, men ogsaa for mange af de rejsende paa disse Router, særlig naar denne Standsning har sin Grund i, at man er meget smaalig fra Statsbanernes Side og ikke vil yde Arbejderne en rimelig Løn. Vi have derfor ment, at det rette vilde være, at Statsbanerne betalte den Betaling, der er fastsat mellem Arbejdernes Organisation og Arbejdsgiverne. Det kunne Statsbanerne meget godt være tjente med.

Der har saa været afholdt et Samraad om Togforbindelsen mellem København og Ballerup. Man ønsker fra Beboerne ved en Række Stationer: Vanløse, Husum, Herløv, Skovlunde og Ballerup, at faa en hyppigere Togforbindelse med København end den, der er i Øjeblikket. Naar man sammenligner Togforbindelsen mellem København og Ballerup med f. Eks. den mellem København og Holte, vil man

se, at der er meget stor Forskel. For København—Holte-Banen køles der fra Statsbanernes Side, den faar en Mængde Tog og faar hurtige Tog, man kan i det hele taget sige, at det er en aristokratisk Bane, ved hvilken særlig den velstillede Del af Befolkningen har slaaet sig ned. Man gør alt muligt for at opfylde deres Ønsker. Derimod Frederikssund-Banen har et ganske anderledes demokratisk Præg over sig. Forholdet er der endnu saaledes, at man kan erhverve sig Byggegrunde for en meget billig Pris ved flere af disse Stationer, maaske til 10 eller 15 eller 20 Øre pr. Kvadratalen, og det er sikkert nok, at hvis der var en bedre Togforbindelse, end der er i Øjeblikket, saa vilde det bevirke, at mange vilde søge bort fra Storbyen til gode og billige Boliger ved denne Bane. Sagen har tidligere været fremme her i Tinget, og der er sket nogen Forbedring, men man ønsker at komme videre ad samme Vej. Derfor er denne Sag, som jeg vil henlede den højtærede Trafikministers Opmærksomhed paa, dragen frem.

Der har ligeledes været afholdt et Samraad om saadanne maanedslønnede Ledvogtere, som have gjort Tjeneste under det gamle sjællandske Jernbaneselskab og nu ere gaaede over i Statsbanernes Tjeneste. Disse Folk have, tror jeg, en Løn af 75 Kr. pr. Maaned, og man vil kunne forstaa, at det er meget vanskeligt for disse Folk at komme ud af det med denne lille Løn. Ikke saa faa af dem ere ansatte her ved København paa meget ansvarfulde og vanskelige Poster, saaledes ved Vodroffvej og Ørstedesvej, hvor det gælder om at have paalidelige og aarvaagne Ledvogtere. Men de Folk, der arbejde Side om Side med dem, ere daglønnede og faa derved en Løn, der er ikke saa lidt højere end den, der bydes de maanedslønnede. Naturligvis ved jeg godt, at dette at være maanedslønnet paa den anden Side — navnlig i Tilfælde af Sygdom — medfører nogen Fordel, men alligevel synes jeg, at der er noget berettiget i, at de ønske, at deres Løn nogenlunde maa komme paa Højde med de Mænds, som de arbejde jævnsides med. Det drejer sig jo ikke om ret mange, thi de fleste af dem, der ere gaaede over fra det gamle sjællandske Jernbaneselskab, ere jo nu borte, og jeg synes derfor, man kunde ordne denne Sag ved f. Eks. at give de tilbageblevne et passende personligt Tillæg.

Et Samraad om at give en 14 Dages Ferie til Remisearbejderne er ligeledes blevet afholdt. Remisearbejderne have nu 7